

ויקרא פרק א

(א) ויקרא אל משה וידבר ה' אליו **מאהל מועד לאמר**: (ב) **דבר אל בני ישראל** ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן לה' מן הבהמה מן הבקר וימון הצאן תקריבו את קרבנכם: (ג) **אם עלה קרבנו מן הבקר** זכר תמים יקריבו אל פתח אהל מועד יקריב אתו לרצונו לפני ה': (ד) וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו: (ה) ושחט את בן הבקר לפני ה' והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד: (ו) והפשיט את העלה ונתח אתה לנתחיה: (ז) ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וזרקו עצים על האש: (ח) וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: (ט) וקרבו וקרעו ירחץ במים והקטיר הכהן את הכל המזבחה עלה אשה ריח ניחוח לה':

(י) **ואם מן הצאן** קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבו: (יא) ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני ה' וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב: (יב) ונתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערף הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח: (יג) והקרב והקרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עלה אשה ריח ניחוח לה':

(יד) **ואם מן העוף** עלה קרבנו לה' והקריב מן התרים או מן בני היונה ואת קרבנו: (טו) והקריבו הכהן אל המזבח ומלך את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח: (טז) והסיר את מראתו בנצתה והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן: (יז) ושסע אתו בכנפיו לא יבדיל והקטיר אתו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עלה אשה ריח ניחוח לה':

ויקרא פרק ב

(א) **ונפש כי תקריב קרבן מנחה לה'** סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה: (ב) והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן את אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחוח לה': (ג) והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי ה':

(ד) וכי תקרב קרבן **מנחה מאפה** תנור סלת חלות מצת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן:

(ה) **ואם מנחה על המחבת** קרבנד סלת בלולה בשמן מצה תהיה: (ו) פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה הוא:

(ז) **ואם מנחת מרחשת** קרבנד סלת בשמן תעשה: (ח) והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה לה' והקריבה אל הכהן והגישה אל המזבח: (ט) והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחוח לה': (י) והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי ה': (יא) כל המנחה אשר תקריבו לה' לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה': (יב) קרבן ראשית תקריבו אתם לה' ואל המזבח לא יעלו לריח ניחוח: (יג) וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנד תקריב מלח:

(יד) **ואם תקריב מנחת פנורים** לה' אביב קלוי באש גרש פרמל תקריב את מנחת פנוריד: (טו) ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא: (טז) והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבנתה אשה לה':

ויקרא פרק ג

(א) **ואם זבח שלמים קרבנו** אם מן הבקר הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבו לפני ה': (ב) וסמך ידו על ראש קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וזרקו בני אהרן הכהנים את הדם על המזבח סביב: (ג) והקריב מזבח השלמים אשה לה' את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: (ד) ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות וסירנה: (ה) והקטירו אתו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח ניחוח לה':

(ו) **ואם הצאן קרבנו לזבח שלמים** לה' זכר או נקבה תמים יקריבו: (ז) אם **כשב** הוא מקריב את קרבנו והקריב אתו לפני ה': (ח) וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: (ט) והקריב מזבח השלמים אשה לה' חלבו האלה תמיהה לעמת העצה וסירנה ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות וסירנה: (טז) והקטיר הכהן אתה לריח ניחוח כל חלב לה': (יז) חקת עולם לדורותיכם בכל מושבותיכם כל חלב וכל דם לא תאכלו:

ויקרא פרק ד

(א) וידבר ה' אל משה לאמר: (ב) **דבר אל בני ישראל לאמר נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות ה'** אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה: (ג) **אם הלהן המשיח** חטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים לה' לחטאת: (ד) והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני ה' וסמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני ה': (ה) ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל מועד: (ו) וטבל הכהן את אצבעו בדם והזה מן הדם שבע פעמים לפני ה' את פני פרכת הקדש: (ז) ונתן הכהן מן הדם על קרנות מזבח קטרת הסמים לפני ה' אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד המזבח העלה אשר פתח אהל מועד: (ח) ואת כל חלב פר החטאת ירים ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל החלב אשר על

ויקרא פרק ו

(א) וידבר ה' אל משה לאמר: (ב) **צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה** הוא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו: (ג) ולבש הכהן מדי בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח: (ד) ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור: (ה) והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערף עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים: (ו) אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה:

(ז) **וזאת תורת המנחה** הקרב אתה בני אהרן לפני ה' אל פני המזבח: (ח) והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל חלבה אשר על המנחה והקטיר המזבח ריח ניחוח אזכרתה לה': (ט) והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה: (י) לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא פחטאת וכאשם: (יא) כל זכר בבני אהרן יאכלנה חק עולם לדורותיכם מאשי ה' כל אשר יגע בהם יקדש:

(יב) וידבר ה' אל משה לאמר: (יג) זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו לה' ביום המשח אתו עשירת האפה סלת מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב: (יד) על מחבת בשמן תעשה מרדכת תביאנה תפיני מנחת פתים תקריב ריח ניחוח לה': (טו) והכהן המשיח תחתי מבניו יעשה אתה חק עולם לה' כליל תקטר: (טז) וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל:

(יז) וידבר ה' אל משה לאמר: (יח) **דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת** במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני ה' קדש קדשים הוא: (יט) הכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד: (כ) כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד אשר יזה עליה תכבס במקום קדש: (כא) וכלי חרש אשר תבשל בו ישבר ואם בכלי נחשת בשלה ומרק ושטף במים: (כב) כל זכר בפחנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: (כג) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף:

ויקרא פרק ז

(א) **וזאת תורת האשם** קדש קדשים הוא: (ב) במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם ואת דמו יזרק על המזבח סביב: (ג) ואת כל חלבו יקריב ממנו את האלה ואת החלב המכסה את הקרב: (ד) ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית וסירנה: (ה) והקטיר אתם הכהן המזבחה אשה לה' אשם הוא: (ו) כל זכר בפחנים יאכלנו במקום קדש יאכל קדש קדשים הוא: (ז) פחטאת כאשם תורה אחת להם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה: (ח) והכהן המקריב את עלת איש עור העלה אשר הקריב לכהן לו יהיה: (ט) וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן המקריב אתה לו תהיה: (י) וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן יהיה איש פאחיו:

(יא) **וזאת תורת זבח השלמים** אשר יקריב לה': (יב) אם על תודה יקריבו והקריב על זבח התודה חלות מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן וסלת מרדכת חלות בלולת בשמן: (יג) על חלת לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו: (יד) והקריב ממנו אחד מכל קרבן תרומה לה' לכהן הזרק את דם השלמים לו יהיה: (טו) ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בקר: (טז) ואם נדר או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו יאכל וממחרת והנותר ממנו יאכל: (יז) והנותר הזבח ביום השלישי באש ישרף: (יח) ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה המקריב אתו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא: (יט) והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף והבשר כל טהור יאכל בשר: (כ) והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר לה' וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: (כא) ונפש כי תגע בכל טמא בטמאת אדם או בבהמה טמאה או בכל שקץ טמא ויאכל מבשר זבח השלמים אשר לה' ונכרתה הנפש ההוא מעמיה:

(כב) וידבר ה' אל משה לאמר: (כג) **דבר אל בני ישראל לאמר כל חלב שור וכשב ועז לא תאכלו**: (כד) וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלוה: (כה) כי כל אכל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה לה' ונכרתה הנפש האכלת מעמיה: (כו) וכל דם לא תאכלו בכל מושבותיכם לעוף ולבהמה: (כז) כל נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה:

(כח) וידבר ה' אל משה לאמר: (כט) **דבר אל בני ישראל לאמר** המקריב את זבח שלמיו לה' יביא את קרבנו לה' מזבח שלמיו: (ל) נדיו תביאנה את אשי ה' את החלב על החזה וביאנו את החזה להניף אתו תנופה לפני ה': (לא) והקטיר הכהן את החלב המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו: (לב) ואת שוק הזמין תתנו תרומה לכהן מזבחי שלמיכם: (לג) המקריב את דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הזמין למנה: (לד) כי את חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם ואתן אתם לאהרן הכהן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל: (לה) זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי ה' ביום הקריב אתם לכהן לה': (לו) אשר צוה ה' לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדורותם: (לז) **וזאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים**: (לח) אשר צוה ה' את משה בהר סיני ביום צונו את בני ישראל להקריב את קרבניהם לה' במדבר סיני:

הקרב: (ט) ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הפסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: (י) פאשר יורם משור זבח השלמים והקטירם הכהן על מזבח העלה: (יא) ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו: (יב) והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהור אל שפך הדשן ושרף אתו על עצים באש על שפך הדשן ושרף: פ

(יג) ואם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו אחת מכל מצות ה' אשר לא תעשינה ואשמו: (יד) ונודעה החטאת אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בו בקר לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד: (טו) וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר לפני ה' ושחט את הפר לפני ה': (טז) והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד: (יז) וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני ה' את פני הפרכת: (יח) ומן הדם יתן על קרנת המזבח אשר לפני ה' אשר באהל מועד ואת כל הדם ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: (יט) ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר המזבח: (כ) ועשה לפר פאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן ונסלח להם: (כא) והוציא את הפר אל מחוץ למחנה ושרף אתו פאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא: פ

(כב) אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות ה' א_להיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם: (כג) או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו שער עזים זכר תמים: (כד) וסמך ידו על ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר ישחט את העלה לפני ה' חטאת הוא: (כה) ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה: (כו) ואת כל חלבו וקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו: פ

(כז) ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשתה אחת ממצות ה' אשר לא תעשינה ואשם: (כח) או הודע אליו חטאתו אשר חטא והביא קרבנו שעיר עזים תמימה נקבה על חטאתו אשר חטא: (כט) וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום העלה: (ל) ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח: (לא) ואת כל חלבה יסיר פאשר הוטר חלב מעל זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחח לה' וכפר עליו הכהן ונסלח לו: פ

(לב) ואם נפש יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה בביאנה: (לג) וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את העלה: (לד) ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח: (לה) ואת כל חלבה יסיר פאשר יוטר חלב הכשב מזבח השלמים והקטיר הכהן אתם המזבחה על אשי ה' וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו: פ

ויקרא פרק ה

(א) ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לוא יגיד ונשא עונו: (ב) או נפש אשר תגע בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם: (ג) או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם: (ד) או נפש כי תשבע לבטא בשפתיים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה: (ה) והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה: (ו) והביא את אשמו לה' על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו: (ז) ואם לא תגיע ידו די שה והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה לה' אחד לחטאת ואחד לעלה: (ח) והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה ומלק את ראשו ממול ערפו ולא יבדיל: (ט) והזה מדם החטאת על קיר המזבח והנשאיר בדם ימצה אל יסוד המזבח חטאת הוא: (י) ואת השני יעשה עלה כמשפט וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא ונסלח לו: פ

(יא) ואם לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר חטא עשירת האפה סלת לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת היא: (יב) והביאה אל הכהן וקמץ הכהן ממנה מלוא קמצו את אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי ה' חטאת הוא: (יג) וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו והיתה לפנה כפנחה: פ

(יד) וידבר ה' אל משה לאמר: (טו) נפש כי תמעל מעל וחטאה בשגגה מקדשי ה' והביא את אשמו לה' איל תמים מן הצאן בערפד כסף שקלים בשקל הקדש לאשם: (טז) ואת אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמישתו יוסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו: פ

(יז) ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות ה' אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו: (יח) והביא איל תמים מן הצאן בערפד לאשם אל הכהן וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו: (יט) אשם הוא אשם אשם לה: פ

(כ) וידבר ה' אל משה לאמר: (כא) נפש כי תחטא ומעלה מעל בה' וכחש בעמיתו בכפדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו: (כב) או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בהנה: (כג) והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק אשר עשק או את הפקדון אשר הפקד אתו או את האבדה אשר מצא: (כד) או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמשתיו יסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום אשמותו: (כה) ואת אשמו יביא לה' איל תמים מן הצאן בערפד לאשם אל הכהן: (כו) וכפר עליו הכהן לפני ה' ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה: פ